Sang nova i un clàssic 'undergorund'

La radiografia blava d'aquest dissabte ha passat, també, per l'activitat de grups nous com els Nakaitz, integrat per joves d'entre de 20 i 21 anys. Han debutat a la plaça Maluquer i Salvador amb jam-sessions, art tribal, i altres activitats. Els visito just abans de sopar. Actua el grup Kktuas Carmesí, format per gent de la mateixa colla, que desgrana un repertori amb espai per a Quimi Portet (el tema que l'astre de Vic va escriure per a la sèrie *Draps bruts*) i Ray Charles (*Hit the road Jack*), culminant la sessió amb el *Birres* dels Buhos. Part del públic s'ho mira ajagut als grans coixins que, fa unes hores, han fet el fet a La Siesta Mayor en una altra plaça de la ciutat. Per cert, d'on han tret el nom, aquests Nakaitz? "És una paraula basca que vol dir *desaliñado*", em diu un d'ells. Bona marca, nanos!

Un altre grup nou dels Blaus ha causat sensació. Són els Blaucops, que a mesura que avançava la festa, i observant la reacció positiva de la gent, han fet més actes dels que estaven previstos. Mentre a la Porxada es destapa l'eufòria del Correaigua, als morros de l'Església la *pasma* fa el seu cèlebre canvi de guàrdia. Dues garites, formació impecable, i un cerimonial paròdic que, com diu algú, és pur Monty Python. Monty Python a la blava, és clar, perquè entre altres novetats aquests policies dibuixen la "formació *bacalao*" i l'estupenda "formació porró". Tot a toc de trompeta: d'un trompeta que, en determinat moment, apunta la melodia... de *Despacito --aghhhh!*

Entre garites, observen el canvi de guàrdia dos frares de la comitiva de Sant Blau, un altre acte que no surt al programa imprès. És una clàssic *underground* de la festa. Aquest any tampoc faltaran les *saetas* al carrer Santa Elisabet, ni els casaments que oficia un anti-papa solemne, entre els quals la santa unió de dos blaucops ben barbuts.

Va, que ja ho tenim coll avall, això...

Donat Putx

On i quan podreu trobar el relat?

El relat es publicarà a *www.blancsiblaus.cat* els dies 28 d'agost, 2, 3 i 4 de setembre a partir de les 10 del matí. També el trobareu els mateixos dies en suport paper a l'Ajuntament, a la Botiga de Festa Major i a l'Oficina de Turisme.

www.blancsiblaus.com

El relat de la Festa Major

EDITA Comissió de la Festa Major
COPYRIGHT DEL TEXT Donat Putx
NOMBRE D'EXEMPLARS 3.400
DIFUSIÓ GRATUÏTA

COL·LABORA:

Ajuntament Granollers

Blanc Blanc

ATENEA VALLES APARTHOTEL

El Relat de la Festa Major per Donat Putx

Relat 3 - 03-09-2017

La Festa Major és plena de situacions que et criden l'atenció. Sé que no he descobert Amèrica ni Samalús, però m'ha fet gràcia veure tantes parelles *mixtes*: gent unida per l'amor o la hipoteca, però separada pel color de la samarreta. En el benentès que la meva observació no té cap valor estadístic, constato que en la majoria dels casos ell és blau i ella blanca. Moltes vegades, duen un cotxet amb el corresponent infant a dins. "El nen és blau o blanc?", pregunto a una d'aquestes parelles. "Ni una cosa ni una altra –em diuen–. De moment, cada dia li posem una samarreta de color diferent, i quan sigui més grandet ja decidirà". O sigui, que a la llarga, un dels dos tindrà un disgust....

Més memòria

Aquests també són dies de caminar molt –tinc una aplicació compta-passes al mòbil que no se'n sap avenir– i conversar amb vells coneguts que la resta de l'any saludes pel carrer i prou, perquè representa que tots som gent ocupada. M'ha agradat compartir un cafè amb en Pepus Costa, pioner blanc, que m'ha parlat dels primers temps de la seva colla. Ja sabem que hi ha més blaus que blancs, però durant una bona colla d'anys –"potser quinze o vint", em diu– el desequilibri era espectacular. Els pàl·lids van haver de fer la seva travessia del desert, un camí en el qual "vam passar-ho malament, tant per la manca de gent com a nivell econòmic". Finalment, la colla va trobar un

estratègia de creixement que el temps ha demostrar correcta, centrada entre d'altres aspectes en programar actes per a la canalla, un vector que no ha deixat de treballar a fons.

Un altre veterà, el blau Paco Cruz, recorda amb carinyo a la plaça Negra les batalles entre colles de primera hora: "Va ser molt divertit, i vam fer moltes animalades. El primer any, dies abans de començar la festa estàvem tots tan bojos que vam fer una guerra nocturna de galledes d'aigua. Bastant bèstia, per cert. No sé si van començar ells o nosaltres, però el cas és que quan va arribar el primer dia de Festa Major tots dos bàndols ja estàvem molt escalfats...". "Sí –admet en un altre moment de la conversa– en algun moment en aquesta festa hi va haver massa competició, determinades persones que s'ho agafaven més seriosament del compte". És veritat, però em fa l'efecte que en aquest aspecte podem estar tranquils, perquè actualment impera el *fair play*. Si fos d'una altra manera, l'invent no hauria quallat.

El piset blau

Aquest dissabte he visitat el piset dels blaus. Benhumorats i generosos, em duen al Pipa & Tast, territori de fumadors on em sento com al menjador de casa. Hi ha un erudit de la cosa. Es diu senyor Espàrrech, i no sé si és vegetarià, però explica amb tot detall les subtileses del vici, des dels tipus de pipes que hi ha, a les maneres de carregar-les, que són tot un món –es veu que que hi ha la manera americana, l'europea i fins i tot l'holandesa. De fons, sona una *vinilada* que salta d'en Johnny Cash a en Quico Pi de la Serra, passant per l'Orchestra Fireluche i el *Forever young* de l'estimat Bob Dylan.

Anem a la Passada de Rajoles entre l'Europa i la Corona, que guanyaran els Blancs tant en la categoria infantil com en la d'adults. Intueixo que els Blaus llegeixen aquestes proves puntuables com un acte protocolari, ja que de fet no interpel·len gaire a la seva creativitat. S'entendria perfectament, però també és veritat que aquesta mena de proves propicien que participi activament a la festa no molta, sinó moltíssima gent que no està enquadrada a cap colla. Tot seguit, passem pel Blaus Sound System Festival dels Jamaican Blaus, que fan 10 anys. Aquí també fumen, encantats amb l'art dels DJs que punxen reggae amb els entranyables discos petits que corren a 45 rpm.

Com manen els cànons, la matinada ens sorprendrà a la Porxada, seu de la Nit Blava amenitzada per dos DJs. La colla, que enguany té el mercat com a fil conductor, han guarnit les barres amb uns tendals de parada molt *cuquis*. En un d'aquests tendals hi ha penjades reproduccions d'un número del setmanari *La Gralla* de l'any 1921, cosa que m'emociona perquè els del meu gremi som gent sentimental. Abans del *desmadre* i el *subidón* que s'ha d'acabar a les cinc de la matinada, els promotors d'aquest Gran Mercat Picant han preparat una *performance* que dóna tot el protagonisme a l'Encantador, aquesta figura tan present a la festa d'enguany que, naturalment, ens convida a no comprar productes de marca blanca...

El Relat de la Festa Major

El periodista i crític musical granollerí Donat Putx assumeix el repte d'explicar-nos la Festa Major des del seu punt de vista i pren així el relleu a l'anterior relatora, l'escriptora Anna Ballbona. Putx coneix bé les interioritats de Blancs i Blaus: ha estat jurat de la festa, circumstància que el converteix en un expert. Podrem llegir-ne les primeres impressions l'endemà del repte i seguir-lo amb fruïció els dies forts de Festa Major. Aquest any el relat tindrà, de ben segur, un toc musical.

Aquests són els escriptors i escriptores que, des de l'any 2000, han escrit el Relat de la Festa Major, una aventura que uneix festa i literatura: Empar Moliner, Matthew Tree, Toni Sala, l'enyorat Carles Capdevila i Eva Piquer, Laila Karrouch, Xavier Moret, Albert Sánchez Piñol, Gemma Lienas, Màrius Serra, Joan Solé i Amigó, Vicenç Villatoro, Juanjo Sáez, Gemma Ruiz, Eloi Vila, Pau Miró i Anna Ballbona.

Donat Putx

Donat Putx va néixer a Granollers el 1966 i es guanya la vida fent de periodista musical. Va aprendre l'ofici a l'emissora municipal de Ràdio Granollers i al desaparegut setmanari Plaça Gran. L'any 1988 va començar a publicar crítiques musicals al també difunt *Diari de Barcelona* i des de 1994 ho fa a *La Vanguardia*. Entremig, ha publicat articles a *Barcelona Metròpolis*, *Enderrock*, *Rockdelux* i a altres capçaleres especialitzades. Va ser cap de redacció de la revista Folcentre els anys 2002 i 2004, i director artístic del Festival Trobadors i Joglars del Vallès Oriental les edicions 2006 i 2007. Signa els textos del llibre *Barcelona en 50 cançons* (Planeta, 2014). L'any 2015 publica *Jaume Sisa*, el comptador d'estrelles, un llibre de converses amb el cantautor galàctic editat per Empúries. Actualment treballa en la biografia d'un altre músic català.

Quan no escriu ni dorm, conversa amb el seu gat. O bé, passeja per la Festa Major amb l'encàrrec, no gens fàcil, de donar-ne una nova visió, la seva, personal i intransferible. Tenim ganes de descobrir-la!